

УКРАЇНСЬКИЙ ІНТЕЛІГЕНТ

(До дискусії на тему, яка відбулася на Зізі Професіоналів у Шикаго в днях 18, і 19, серпня п. р.)

Це природна річ, що одиниці з освітою і широким світоглядом вбиваються наперед і перебірають провід у громадянстві. Завдання українського інтелігента є таке як і інтелігента інших народів. Крім того воно ставити до нього, як сина цивілізованого народу, ще й інші вимоги. А коли взяти під увагу, що ми на еміграції, то не менше комплікує становище нашого інтелігента.

Інтелігент наш в Америці, ставши громадянином цього краю, мусить і повинен виповняти те все, чого цей край від нього вимагає. Разом з тим, він не може забути, що він Українець, та що з того бою спадало на нього ще й інші обов'язки. Він мусить бути поступливим і відпорним на всі впливи, які нівелюють його зв'язок з краєм, з которого він сам походив, або з которого вінши його родичі.

Інтелігенція повинна надавати напором усієї роботи. А надати його чи впливати тільки на нього може вона при помочі преси. Часописи вказують, що думає інтелігенція, чим вона займається, чого домагається.

Це, що інтелігенція поділена на партії, не є ніяким анимом. Партії мусять бути і мусять бути різними в поглядах. Та партії повинні доповнювати себе, скріплювати народно робіт, укріплювати її. Коли ж партії тільки гризуться і нищать себе взаємно, то певно, що вони для імміграції шкідливі. Вони не виробляють нам доброго імпульсу перед американським народом. Ні не збагачають нашого життя.

Інтелігенція є відповідальна за всі недоліки в нашій культурі, які можна виправити пресою. Бо або інтелігенція не користується в тім напрямі з преси, або її надумувала для спору і особистих порухів.

Можна різнитися з поглядами, але ті різнити не можуть переходити в грубу ненависть. Це відноситься головним до релігійних переконань. Ціла полеміка про церковні догми, про те, яка церква ліпша, якщо її ведеться в пресі чи на вічах, не приносить

нічого кращого. І інтелігенти повинні це зазначити. Інтелігенція повинна знати, що є певні засади, які об'єднують усіх, до яких тої партії не належав би. Це є у першу чергу засади демократизму. Положення українського інтелігента є дуже важке і складноплике, особливо, коли він хоче бути совісним американцем, чи канадійцем. Дві культури на нім тяжать. І вже з того бою його поведінка мусить бути відмінна від того, хто зв'язаний тільки з американською чи канадійською землею.

Коли 750,000 українських робітників-іммігрантів в Злучених Державях і коло 400,000 селян у Канаді видали в останніх чотирьох роках понад 300 нових, молодих інтелектуальних сил. Як на початок це не так вже. Треба тільки сили об'єднати, а можна об'єднати багато доброго. І треба навчати зв'язки між ними між інтелектуалами різного краю. Все те підкреслювало у своїх промовах на Зізі Л. Миншуга, ред. Чиз і проф. Гравоскі.

Тепер треба нам згоди і плану роботи. Товариство Професіоналів має саме у своїй діяльності об'єднати нашу інтелектуальну силу при помочі товариських з'їзів, конгресів, нарад, особистого контакту і вини думок при помочі преси. А згодом взявшись за видання доброго українського словаря й доброї грамматики в англійській мові.

Тож, українські інтелігенти, до праці!

Д-р Г. Г. Скергар,
Шикаго, Іл.

ПІСНІ УКРАЇНСЬКИХ СІВЧИХ СТРИЛЬЦІВ

(Слова і мелодія Л. Лепкого)
НА МУЗЕВСЬКИЙ ХОР
опрацював

Михайло Гайворонський

- Пісні:
- 1) Маєва ніч
 - 2) Кладовка
 - 3) Бо війна — війною
 - 4) Тьох-тьох.

Пісні ці видає накладдя „Червона Калина“ у Львові.

Ціна чотирьох пісень 25 центів.

Головний склад на Америку в книгарні:
„СВОБОДА“
81-83 GRAND ST., 2do P. O. BOX 346
JERSEY CITY, N. J.

ФРАНЦУСЬКА ПРЕСА ПРО СТРАХІТТЯ ГОЛОДУ НА УКРАЇНІ.

Кореспондент французького „Матен“ мав нагоду говорити з Мартою Стебало, селянкою з України. Пані Стебало вже від 1913 року живе в Америці і отсе тепер разом з чоловіком поїхала, вже як американська громадянка, відвідати рідню на Україні.

14-го липня Стебали приїхали до Москви. В Москві голод не відчувається. З харчами є тяжко, але дістати все можна. Звідтам Стебали виїхали до Києва. „Ми побачили, що місто змінилось мало, але, проходячи через нього, нас вдарив вигляд людей. Багато з них, особливо на передмістях, були опухлі від голоду. Інші йшли зігнути, з розлиреними очима й остовілими зором“.

Винарочі села.

Але найгірше чекало наших подорожників на селі. Зпочатку вони поїхали на батьківщину чоловіка на Київщині. „Яке було наше здивування побачити замість веселих, гарних сіл, які ми колись залишили, руїни. Ані одної віточки, лишні розбірані, дерева без листів. Не чути ані гавкання псів, ані клакоту курей: усюди мовчанка смерті“.

Люди.

В селі подорожники зустріли патові селяни. Вони всі були страшенно опухлі. Тіло їх відкривало гниючі рани, від яких їх страшний запах — тліна. Жвє від довшого часу вони їли виключно їсти з дерев, деревину кору і траву. Та що найгірше: урожай є добрий, але до збіжжя не вільно достатися. На полях стоять вартові з рушницями і безжалісно вбивають кожного, хто хоче зібрати кілька колосків.

Мати чоловіка пані Стебало ледви пізнала свого сина. Як виявилось, вона вже від року не одержала нічого з тих посылко і грошей, які їй діти надсилали з Америки.

Звідтам поїхали на Поділля до села Писарівки, звідки поїхала пані Стебало. Але по дорозі була даремна. Після рішучої згоди з голоду.

З восьмисот мешканців села сто п'ятдесят умерли протягом останніх двох місяців. З усіх дітей, котрі в цім році народилися, ані одної не жє. Більшість уже приходить на

КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ О.Д.В.У. В НЬО ЙОРКУ, Н. Й. ПОВІДОМЛЯЄ УКР. НАЦ. ТОВАРИСТВА, ПАРОХІЇ І ЧОРНОМОРСЬКІ СІЧІ МІСТА НЬО ЙОРКУ І ОКОЛИЦЬ, ЩО В НЕДІЛЬНУ, ДНЯ 22-ГО ЖОВТНЯ (ОКТОБЕР) 1933

ВІДБУДЕТЬСЯ
СВЯТО ГЕРОІВ-КОНЦЕРТ
Простіться вище зазначених стрімінств в той день від всяких підприємств. — КОМІТЕТ.

ВЕЛИКА ВИПРОДАЖ КНИЖОК

ПРОДОВЖАЄТЬСЯ ЩЕ НА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ
ЗА ПОЛОВИНУ ЦІНИ 50 ПРОЦЕНТ ОПУСТУ

УКРАЇНЦІ І УКРАЇНКИ

Хто з Вас ще не має своєї бібліотеки, тепер має нагоду набути її за половину ціни. Також усі товариства, братства, сестринства, клуби можуть використати ці вигоди і заощадити гроші, а при цьому мати гарну бібліотеку.

Українці повинні тепер підчас цієї вигоди постаратися, щоб американські бібліотеки використали також отсю нагоду.

Щоб одержати книжки за половину ціни, замовлення не може бути менше від суми одного долара. Наприклад, хто надішле \$1.00, має вибрати собі книжок на \$2.00; хто надішле \$1.50, має вибрати собі книжок на \$3.00; хто надішле \$2.00, має вибрати собі книжок на \$4.00, і так далі. До кожного замовлення до суми \$5.00 треба долучити 10 центів на оплату „жестурації“ пакунок, бо при такій виправці книгарня не може відповісти за затрачені пакунки. На замовлення висте від \$5.00 треба надіслати 15 центів.

Всі писемка треба адресувати так:

„СВОБОДА“, 81-83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ФРАНЦУСЬКА ПРЕСА ПРО ВІНАХІД УКРАЇНЦІВ.

Український лікар встановлює докладно і швидко причини наших хвороб та ступінь інтелектуальних і моральних якостей.

(Переклад статті, яка була поміщена в „Paris-Soir“).

Рідко трапляється, щоб до дослідників-предмет ставилися з належною увагою і сучасніми, і до того ще так докладно, що може скептичне уявлення розвіялося вмиг. „Признаюсь вам, пане докторе, що ви мене цілком приголомшили; яким чудом досягли ви цих результатів?“

— Тоді ходити не про чудо, а про звичайне застосування певної методики, над якою я працюю від 24-рох років, і яка дає мені нагоду досягти цих результатів щоденно. Мені удалося встановити, що певні частини людського тіла, особливо голови, знаходяться в тісному зв'язку з нашими органами або з моральними та інтелектуальними якостями. Я з'ясував, як впливають ці частини на діяльність організму, який впливає на спосіб осяскування хворих.

Так само і я гадав собі, що побачу якогось мрійника, який вперше йшов до українського лікаря Біського, винахідника методики, яка, за допомогою спеціального апарату, дозволяє означувати стисло і в найкращий час стан наших органів та ступінь наших інтелектуальних і моральних якостей.

„Acta non verba“ — це моя девіза, сказав мені цей визначний лікар-практик. І зв'язав перекладати пробу на моїм власному організмі.

ФРАНЦУСЬКА ПРЕСА ПРО ВІНАХІД УКРАЇНЦІВ.

За чверть години доктор уже встановив всі подробиці мого стану, фізичного та психічного, і до того ще так докладно, що може скептичне уявлення розвіялося вмиг. „Признаюсь вам, пане докторе, що ви мене цілком приголомшили; яким чудом досягли ви цих результатів?“

— Тоді ходити не про чудо, а про звичайне застосування певної методики, над якою я працюю від 24-рох років, і яка дає мені нагоду досягти цих результатів щоденно. Мені удалося встановити, що певні частини людського тіла, особливо голови, знаходяться в тісному зв'язку з нашими органами або з моральними та інтелектуальними якостями. Я з'ясував, як впливають ці частини на діяльність організму, який впливає на спосіб осяскування хворих.

Так само і я гадав собі, що побачу якогось мрійника, який вперше йшов до українського лікаря Біського, винахідника методики, яка, за допомогою спеціального апарату, дозволяє означувати стисло і в найкращий час стан наших органів та ступінь наших інтелектуальних і моральних якостей.

„Acta non verba“ — це моя девіза, сказав мені цей визначний лікар-практик. І зв'язав перекладати пробу на моїм власному організмі.

За чверть години доктор уже встановив всі подробиці мого стану, фізичного та психічного, і до того ще так докладно, що може скептичне уявлення розвіялося вмиг. „Признаюсь вам, пане докторе, що ви мене цілком приголомшили; яким чудом досягли ви цих результатів?“

— Тоді ходити не про чудо, а про звичайне застосування певної методики, над якою я працюю від 24-рох років, і яка дає мені нагоду досягти цих результатів щоденно. Мені удалося встановити, що певні частини людського тіла, особливо голови, знаходяться в тісному зв'язку з нашими органами або з моральними та інтелектуальними якостями. Я з'ясував, як впливають ці частини на діяльність організму, який впливає на спосіб осяскування хворих.

Так само і я гадав собі, що побачу якогось мрійника, який вперше йшов до українського лікаря Біського, винахідника методики, яка, за допомогою спеціального апарату, дозволяє означувати стисло і в найкращий час стан наших органів та ступінь наших інтелектуальних і моральних якостей.

„Acta non verba“ — це моя девіза, сказав мені цей визначний лікар-практик. І зв'язав перекладати пробу на моїм власному організмі.

За чверть години доктор уже встановив всі подробиці мого стану, фізичного та психічного, і до того ще так докладно, що може скептичне уявлення розвіялося вмиг. „Признаюсь вам, пане докторе, що ви мене цілком приголомшили; яким чудом досягли ви цих результатів?“

— Тоді ходити не про чудо, а про звичайне застосування певної методики, над якою я працюю від 24-рох років, і яка дає мені нагоду досягти цих результатів щоденно. Мені удалося встановити, що певні частини людського тіла, особливо голови, знаходяться в тісному зв'язку з нашими органами або з моральними та інтелектуальними якостями. Я з'ясував, як впливають ці частини на діяльність організму, який впливає на спосіб осяскування хворих.

Так само і я гадав собі, що побачу якогось мрійника, який вперше йшов до українського лікаря Біського, винахідника методики, яка, за допомогою спеціального апарату, дозволяє означувати стисло і в найкращий час стан наших органів та ступінь наших інтелектуальних і моральних якостей.

„Acta non verba“ — це моя девіза, сказав мені цей визначний лікар-практик. І зв'язав перекладати пробу на моїм власному організмі.

За чверть години доктор уже встановив всі подробиці мого стану, фізичного та психічного, і до того ще так докладно, що може скептичне уявлення розвіялося вмиг. „Признаюсь вам, пане докторе, що ви мене цілком приголомшили; яким чудом досягли ви цих результатів?“

— Тоді ходити не про чудо, а про звичайне застосування певної методики, над якою я працюю від 24-рох років, і яка дає мені нагоду досягти цих результатів щоденно. Мені удалося встановити, що певні частини людського тіла, особливо голови, знаходяться в тісному зв'язку з нашими органами або з моральними та інтелектуальними якостями. Я з'ясував, як впливають ці частини на діяльність організму, який впливає на спосіб осяскування хворих.

Так само і я гадав собі, що побачу якогось мрійника, який вперше йшов до українського лікаря Біського, винахідника методики, яка, за допомогою спеціального апарату, дозволяє означувати стисло і в найкращий час стан наших органів та ступінь наших інтелектуальних і моральних якостей.

„Acta non verba“ — це моя девіза, сказав мені цей визначний лікар-практик. І зв'язав перекладати пробу на моїм власному організмі.

За чверть години доктор уже встановив всі подробиці мого стану, фізичного та психічного, і до того ще так докладно, що може скептичне уявлення розвіялося вмиг. „Признаюсь вам, пане докторе, що ви мене цілком приголомшили; яким чудом досягли ви цих результатів?“

— Тоді ходити не про чудо, а про звичайне застосування певної методики, над якою я працюю від 24-рох років, і яка дає мені нагоду досягти цих результатів щоденно. Мені удалося встановити, що певні частини людського тіла, особливо голови, знаходяться в тісному зв'язку з нашими органами або з моральними та інтелектуальними якостями. Я з'ясував, як впливають ці частини на діяльність організму, який впливає на спосіб осяскування хворих.

Так само і я гадав собі, що побачу якогось мрійника, який вперше йшов до українського лікаря Біського, винахідника методики, яка, за допомогою спеціального апарату, дозволяє означувати стисло і в найкращий час стан наших органів та ступінь наших інтелектуальних і моральних якостей.

„Acta non verba“ — це моя девіза, сказав мені цей визначний лікар-практик. І зв'язав перекладати пробу на моїм власному організмі.

За чверть години доктор уже встановив всі подробиці мого стану, фізичного та психічного, і до того ще так докладно, що може скептичне уявлення розвіялося вмиг. „Признаюсь вам, пане докторе, що ви мене цілком приголомшили; яким чудом досягли ви цих результатів?“

— Тоді ходити не про чудо, а про звичайне застосування певної методики, над якою я працюю від 24-рох років, і яка дає мені нагоду досягти цих результатів щоденно. Мені удалося встановити, що певні частини людського тіла, особливо голови, знаходяться в тісному зв'язку з нашими органами або з моральними та інтелектуальними якостями. Я з'ясував, як впливають ці частини на діяльність організму, який впливає на спосіб осяскування хворих.

Так само і я гадав собі, що побачу якогось мрійника, який вперше йшов до українського лікаря Біського, винахідника методики, яка, за допомогою спеціального апарату, дозволяє означувати стисло і в найкращий час стан наших органів та ступінь наших інтелектуальних і моральних якостей.

„Acta non verba“ — це моя девіза, сказав мені цей визначний лікар-практик. І зв'язав перекладати пробу на моїм власному організмі.

За чверть години доктор уже встановив всі подробиці мого стану, фізичного та психічного, і до того ще так докладно, що може скептичне уявлення розвіялося вмиг. „Признаюсь вам, пане докторе, що ви мене цілком приголомшили; яким чудом досягли ви цих результатів?“

— Тоді ходити не про чудо, а про звичайне застосування певної методики, над якою я працюю від 24-рох років, і яка дає мені нагоду досягти цих результатів щоденно. Мені удалося встановити, що певні частини людського тіла, особливо голови, знаходяться в тісному зв'язку з нашими органами або з моральними та інтелектуальними якостями. Я з'ясував, як впливають ці частини на діяльність організму, який впливає на спосіб осяскування хворих.

від мене самого моїм діагностичним, на якому гальванометр сам вказує результати дослідів, що відкидає найменшу можливість особистої інтерпретації.

— Один приклад, виступи зпоміж тисяч, дозволить мені збагнути всі можливості, що дає моя методика: одна хвороба, що від 10-ти років слабувала на подвійний іксіас, без жадного поліпшення стану, вилікувалась на протязі кількох тижнів з хвороби підшлункової желези лише завдяки моїй методі, яка дає змогу ствердити, що хвороба повстала на ґрунті поважного затрощення організму, що його наслідки та клінічні симптоми були цілком подібними до подвійного іксіаса. Отже коли викрито та з'ясувалося причиною, то зникли і наслідки, так, що сьогодні хвороба вже забула про колишні страждання.

„Ви отже казали про можливість встановлювати ступінь якостей людини. Як це треба розуміти?“

— Це дуже просто — завдяки моїй методі і діагностичним я можу за кілька хвилин не ставлячи жадних питань, встановлювати інтелектуальні та моральні якості людини чи дитини, її здатності з поглядом професійного, — все це в той самий спосіб, який ви бачили на собі кілька хвилю. Ось якраз цікавий приклад: батьки привели до мене дівчину, яку вони вчили різдства, лише з тих міркувань, що батько сам є скульптором, хоч успіхи її праці були цілком незадовільними. Після моїх дослідів над нею виявилось, що артистичні здібності вона майже не має, але, що вона є дуже здатною до фізичних наук та хемії. Тепер вона працює в лабораторії і виявляє великий хист у цьому напрямку.

— Ще цікавим є те, що моя методика так само легко викриває всі злочинні нахили людської істоти. Так в один випадок в Бруксфолді (Німеччина) я мав нагоду дослідити групу в'язнів у присутності багатьох лікарів. Не розуміючих їх ні про що, я встановив цілком стисло, за яку провинку засуджено кожного в'язня: крадіж, злодійство, вбивство і т. д.

— Чи ви не маєте наміру, пане докторе, зацікавити наших винахідників ширшої кола французького медичного світа?“

— Моя методика не могла залишити їх байдужими, і вже зібрався група лікарів, що з ентузіазмом поставилися до одержаних мною результатів і створили спеціальний центр, де найтійше і застарілі хвороби можуть бути коли не цілком вилікувані, то принаймні полегшені.

— Як це раз повторюю: перше як лікується, треба знати діяльну причину хвороби. „Хотіти“, побороти хворобу, що її причина не є відомою, це те саме, що хотіти загнати річку, коли не є відомим місце, де вона бере початок. Моя методика дає змогу встановити причину і поставити точну діагнозу хвороби; завдяки їй, медицина має зробити великий крок наперед, а від цього можуть лише виграти як хворі, так і мої товариші-лікарі.

Шляхом переконань у тому, що мені довелось побачити і почути, я поспішаюся з доктором Біським і з лікарями, що були при ньому, пригукуючи собі слова Лейбніца: „Нічого не треба дивуватися, нічого не треба відкидати, а старатися все зрозуміти“.

Християн Годфруа.

Ніхто, поправив, з акторів не чув тієї обманки, одначе всі вони вірили в правдивість директорових слів. Не лише вони, нірні і сам директор. Уже укладав собі плани, розпоряджався гримми і був такий щасливий. І на ликах акторів з'явилися усмішки, бо вже не потребували журитися своїми планами.

Тепер пригадав собі директор, що нині в поуділу мусить заплатити рахунок за електрику.

— То дуже неприємна справа, дуже неприємна, — мимирив він. — Я вже нині повинен був узяти від нього як тисячків. І так затвора. Таємні вимісоти тисяч. А тепер мусу ще нині якось порадити собі. Зате затвора, затвора...

— До побачення, — сказав молодий чоловік і вийшов на вулицю.

Директор вернувся на сцену між акторів:

— Пошастило нам, пошастило... — Справді? — спитав один з акторів.

— Так. То наш спаситель, Чи ви чули: затвора принесе гроші. Вісімсот тисяч. Саме тепер сказав мені. Чи ви не чули?

— Виглядає на дуже великого багача, — запригмтила одна акторка.

— Багатий! Дуже багатий! — одушевлявся і далі директор. — Мені говорили, що він має яких тринадцять мільйонів грошей. Та коли я вже нині пропустив цю нагоду, то затвора візьму в нього на вечерю.

— Так і нині мусітиму лягти без вечері! — подумав із жалям. — А то з мене дурень! Так і м'яг від того випадкового директора-театру позичити собі трохи грошей. Та коли я вже нині пропустив цю нагоду, то затвора візьму в нього на вечерю.

— Так і нині мусітиму лягти без вечері! — подумав із жалям. — А то з мене дурень! Так і м'яг від того випадкового директора-театру позичити собі трохи грошей. Та коли я вже нині пропустив цю нагоду, то затвора візьму в нього на вечерю.

— Так і нині мусітиму лягти без вечері! — подумав із жалям. — А то з мене дурень! Так і м'яг від того випадкового директора-театру позичити собі трохи грошей. Та коли я вже нині пропустив цю нагоду, то затвора візьму в нього на вечерю.

— Так і нині мусітиму лягти без вечері! — подумав із жалям. — А то з мене дурень! Так і м'яг від того випадкового директора-театру позичити собі трохи грошей. Та коли я вже нині пропустив цю нагоду, то затвора візьму в нього на вечерю.

— Так і нині мусітиму лягти без вечері! — подумав із жалям. — А то з мене дурень! Так і м'яг від того випадкового директора-театру позичити собі трохи грошей. Та коли я вже нині пропустив цю нагоду, то затвора візьму в нього на вечерю.

— Так і нині мусітиму лягти без вечері! — подумав із жалям. — А то з мене дурень! Так і м'яг від того випадкового директора-театру позичити собі трохи грошей. Та коли я вже нині пропустив цю нагоду, то затвора візьму в нього на вечерю.

— Так і нині мусітиму лягти без вечері! — подумав із жалям. — А то з мене дурень! Так і м'яг від того випадкового директора-театру позичити собі трохи грошей. Та коли я вже нині пропустив цю нагоду, то затвора візьму в нього на вечерю.

— Так і нині мусітиму лягти без вечері! — подумав із жалям. — А то з мене дурень! Так і м'яг від того випадкового директора-театру позичити собі трохи грошей. Та коли я вже нині пропустив цю нагоду, то затвора візьму в нього на вечерю.

— Так і нині мусітиму лягти без вечері! — подумав із жалям. — А то з мене дурень! Так і м'яг від того випадкового директора-театру позичити собі трохи грошей. Та коли я вже нині пропустив цю нагоду, то затвора візьму в нього на вечерю.

— Так і нині мусітиму лягти без вечері! — подумав із жалям. — А то з мене дурень! Так і м'яг від того випадкового директора-театру позичити собі трохи грошей. Та коли я вже нині пропустив цю нагоду, то затвора візьму в нього на вечерю.

— Так і нині мусітиму лягти без вечері! — подумав із жалям. — А то з мене дурень! Так і м'яг від того випадкового директора-театру позичити собі трохи грошей. Та коли я вже нині пропустив цю нагоду, то затвора візьму в нього на вечерю.

— Так і нині мусітиму лягти без вечері! — подумав із жалям. — А то з мене дурень! Так і м'яг від того випадкового директора-театру позичити собі трохи грошей. Та коли я вже нині пропустив цю нагоду, то затвора візьму в нього на вечерю.

— Так і нині мусітиму лягти без вечері! — подумав із жалям. — А то з мене дурень! Так і м'яг від того випадкового директора-театру позичити собі трохи грошей. Та коли я вже нині пропустив цю нагоду, то затвора візьму в нього на вечерю.

— Так і нині мусітиму лягти без вечері! — подумав із жалям. — А то з мене дурень! Так і м'яг від того випадкового директора-театру позичити собі трохи грошей. Та коли я вже нині пропустив цю нагоду, то затвора візьму в нього на вечерю.

— Так і нині мусітиму лягти без вечері! — подумав із жалям. — А то з мене дурень! Так і м'яг від того випадкового директора-театру позичити собі трохи грошей. Та коли я вже нині пропустив цю нагоду, то затвора візьму в нього на вечерю.

НЕБЕЗПЕЧНО Є В ПЕРСІ
БУТІ ХОРИМ.

Про дивні лікарні в царстві
Льва та Софії. — Мерців за-
боронено красти. — Студенти,
які бажать знання, прозять
небезпеки.

(Дописувач чеського шкоче-
ника "Право Ліду", Богуміа
Поспіл).

АЛКАЛІЧНІ КВАСИ ДО
ОЧЕЙ.

Наш господар, співчуваючи
нам, сказав, що ми з того ви-
шли ще досить добре. Напри-
клад: До славного лікаря
прийшов селянин і жалівся на
біль жовтуха. Коли почув, що
косокосий пацієнт захорів, а
зів якусь незнану, принаду з
выгляду страву, глибоко за-
думався, а вікні сказав дів-
чонку, що очі пацієнта є при-
чиною недуги. Привязав хоро-
го до стовпа та наказав йому
до очей акалічних (пекучих)
каплів — щоби, мовляв, біль-
ше не спокосили його істі і-
денту страву.

На вулицях Керманшаху я
бачив мугала (священника) на
копі, що голосним ревом по-
відомляв про приїзд святого.
Поподіб знайшов я того свя-
того серед юрби забобонних,
загорнених у чорні хустки, як
єспанські інквізитори. Святий
продавав кародійні папіри,
пописані приповідками з ко-
рану, як універсальний засіб
проти всіх недуг. Якесь жіно-
чохіа сина. Святий звинув па-
піреш у кулючоху, як вона
набожно проковтнула. Прийма-
ючи срібний тумен (томан —
перська монета), святий ра-
див жіноці, щоби чоловікові да-
вала їсти скільки страви три
місяця, а коли не буде во-
лею Алага, дістане до трох
літ сина.

Віра шітів не дозволяє рі-
зати живих або мертвих пра-
вовірних. Ніяка державна лі-
карня не провадила хірургії.
Перські лікарі ізидили на науку
до Європи, щоби з операції
та крайня мерців навчитися
про функції внутрішніх орга-
нів. Як вернувшись до Персії,
не дозволили їм займатися хірур-
гією, а деякі тайні винаходи
важничалися трагічно для па-
цієнта.

КРАЛИ НЕБІЖИКІВ.

У медичній школі в Тегерані
не було хірургічної клініки,
професори часто мусили ви-
кладати теоретичними ви-
кладами. В часописах часто ви-
звали християн або живих, щоби
дарували трупи для анатомії.
Якийсь Француз, з котрого
ядова мала в Тегерані кіняр-
ню, продав школі свого трупа
за кілька тисяч томанів, щоби
з нього могли вчитися сту-
денти. Багато вірогідностей
Персів говорили, що студенти

не раз крали небіжчика для
тайної секції. Мугали протес-
тували також проти крадія-
нства іної віри. Влада бо-
дилася фанатичного духовен-
ства, тому забороняла крадія-
нство, хоч є прилюдною тай-
ною (як усяди на Сході, «при-
людно тайну» строго затаю-
ють перед фанатиками), що
трупи крають.

У Тегерані оповідають про
професора, який хотів пока-
зати внутрішню будову люд-
ського тіла й до того потребу-
вав трупа. Студенти зачалися
на похорон гебра (визнання
вогню — зороастрія) і в
ночі закралися на кладовище,
де труп був выставлений, щоби
його зліти птахи. Сторож
кладовища, як побачив кілька
мрачних постатей, думав, що
торти прийшли забрати
проклятого на мук, та зі стра-
ху задеревів. Шойно пізніше,
як котрилися із студентів ви-
говорів, все вийшло на верх.

ДІАМАНТИ ТА МЕРТВЕЦЬ.

Один із старших лікарів у
Тегерані оповідав прогиду із
своїх студ. Гадаю, що шах
Назір-ед-Дін покликав німеч-
чого професора, щоби вчав
медицину на основі новітніх
дослідів. Професорови при-
шлось боронитися з величезни-
ми труднощами. Доказував
студентам, що без практичних
виправ не можуть пізнати біль-
шості неадуг. Як серйозний уч-
ний, хотів студентам показати
внутрішні секрети та мікроби.
Раз викладав про якість екс-
теризації людського тіла. Сту-
денти вразилися, що вистара-
ються трупа.

Вікні трапизас нагола.
Купили в Жидів трупа й у до-
мі одного студента порадно
напалити під кітлом, щоби із
вареного небіжчика дістати ба-
жаний екстракт.

Було це в літі, коли в Пер-
сії спалили на дахах домі. Од-
на сусідка заприпаміла вели-
кий дим. Місьч святий вий-
шов, тому не могла побороти ця-
вости та підкрадалася до даху
сусіднього дому. Коли побачи-
ла, що дах порожній та почув-
ла солодажний запах вареного
м'яса, преснулася ще ближче,
бо горіла з цікавості, яку то
гостинно готували сусід. Криж
шпару, аж Божо, побачила
студентів у плащах і мерців в
кітлі. Коляж прийшла до
до себе, прийшла до свого чо-
ловіка та сказала йому, що в
сусіда варять людину. Чоловік
сказав, що певно фабрикують
діаманти. Рано, як зйде сонце,
попнуть із того плану до-
рогі самоцвіти.

— Біжні, хай нам дадуть по-
ну миску, — сказала жінка
чоловікові.

Хоч чоловік боявся, узяв
миску та пішов. У половині
дороги вернувся за більшою

посудиною. «Коли вже так, то
хай оплатиться. Переїзді через
паркан і крикнув на переляка-
них студентів:

— Ви недовірки! Чортів
спільники, сучі ліги! Варите
чоловіка, хочете робити ді-
аманти, га? Ображуйте Алага!
Даремно студенти посяно-
вали, що потребують екстрак-
ту для научних доказів свого
професора.

— Хай Алагас вкисне в
кеколійні вогонь, брехуни!
Коли не даєте повну миску
екстракту, піду й донесу на
ваш мугала! Ах, Алагас, будь
милостивий мій душо... бо ти
знаєш, що я не варив жидів!

Студенти доказували, що
дістали лише дуже небагато
екстракту та щоби дати йому
повне збабнє, мусили би
заварити цю небіжчика.

Пере звинув страшний беш-
кет, побудив сусідів, а ті ці-
лу дільничу. Чоловіки узбро-
вали дручками та ножами,
жіночі ходаками (якими б'ють-
ся при суперечках) і зі страш-
ним криком пустилися за сту-
дентами, яким вдалося втекти
в останній хвилині.

ЩЕ ОДИН ПОКАЗАВСЯ.

До відома всім Українцям!
(МП). Українська Пресова
Служба в Берліні дістала від
основника й першого голови
тепер розважного больше-
вицько-комуністичного украї-
нського товариства в Берліні, п.
Д. Ф. Феркуняка, пошук за-
яву для оголошення її в украї-
нській пресі цілого світа. Всі
українські часописи просимо
її передрукувати. МП не пере-
бирає відповідальності за цю
відозву.

ЗАЯВА.

Стоячи на становищі, що
зміна політичного погляду лю-
дини, яка брала активну уч-
асть у політичному житті, по-
винна бути подана до публич-
ного відома, заявляю наступ-
не:

По докладному провіренні
свого внутрішнього переконан-
ня відносно діяльності кому-
ністичного інтернаціоналу вза-
галі, а комуністичної партії
Західної України, якої при-
клонником і активним співро-
бітником я був, зокрема,
стверджую, що комуністична
партія не заслуговує на дові-
ру до неї широким працюючим
мас, її клініч про рівність, ви-
снїсті і братерську співдруж-
ність, соціальне й національне ос-
вождження людства і т. п. є ли-
ше пустими фразами, що слу-
жать лише для обману мас і
до підбурювання класової не-
нависті й ворожечі.

Масовими розстрілами в
ложах ГПУ без ніякого суду,
масовими застрілами на неми-
нучу смерть у північно-схід-

ській тундрі й іншими карами
тероризує вона мільйони пра-
цюючих, повертаючи їх в без-
душну худобу.

Дійсність показала, що під
інтернаціонально-централістич-
ною покривкою ведеться од-
нодійний великодержавний на-
ціоналістичний шовінізм паную-
чої московської нації, понево-
люючи недержавні нації та по-
вертаючи їх в стан рабів-не-
вільників гірш панцижних часів.

Національна політика крова-
вого червоного Кремлю нічим
не ріжиться від панування аб-
солютизму; навпаки, ця дія-
льність, каторжників, засів-
ши в Кремль, постоновляла
знищити все, що могло за-
грозувати її кровавому реме-
слу.

Виходячи з заложення цієї
жорстокої дійсності, зриваю
ідеологічні зв'язки, (яких до
рідні я давно вже перестав
бути прихильником) з комуні-
стичним рухом (партією) і
свою співдруж з ним осуджу;
як злочин супроти націо-
нально-визвольної боротьби
моєї української нації. Для
України, в якої серце жеріє
ще хоч маленька іскорка лю-
бови до своєї поневоленої на-
ції, не може бути місця в ко-
муністичним русі.

Підпис:

Дмитро Феркуняк-Григоревич
п. член-основник і бувший
перший голова Кулде. Осв. Об-
єднання Укр. Роб. у Німеччині,
"Воли".

Берлін 7 вересня 1933 р.

Два мости.

— Сину! — каже слабим го-
лосом рабін перед смертю до
свого сина — заки замкну на
віки очі, хочу дати тобі раду.
Коли після довгого життя му-
стимеш піти моїми слідами,
по дорозі на страшний суд,
побачиш два мости: один за-
лізний, другий паперовий. За-
лізним мостом, самособою,
схокуть іти всі невірники. Та
є міст той під ними завалився,
а наші віруючі можуть спокій-
но перейти паперовим мостом.
Я нічого не станешся. Будь
у вірній нашім релігії та йди
за радами, які я все тобі да-
вав.

Задуманий і зворушений
син сніди при батьковій ліжку.
Батько по хвилині, зібравши
остатки сил, прошептав:

— Та для всякої невиноти ти
йди залізним мостом!

— Знаєш, ірво, як я мадаб
виходити замуж, то лише за
мущину з бородюю.

— Чому?
— Бо подумай лише, яким
то треба бути терпеливим,
щоби вироста довга борода!

УВАГА! РІВЕРГЕД, Н. Я., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!
ШКОЛА УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ
під проводом І. Заболоцького

ВЕЛИЧАВИЙ ВИСТУП
при співучасті НАЦІОНАЛЬНОГО ХОРУ з Нью ЙОРКУ
під проводом проф. Ю. Кириченка.
Музика під проводом гр. М. Германна.
У RIVERHEAD HIGH SCHOOL AUDITORIUM

В СУБОТУ, ДІЯ 30-ГО ВЕРЕСНЯ (SEPT.) 1933 РОКУ
в годині 8-ї ввечір. — Вступ 50 ц., 75 ц. і \$1.00. Діти 25 ц.
Тікети можна набути в українському склепі п. Каплара, 33 Franklin St.,
або у табористів школи танку.
Проситися всіх місцевих і околиць Українців громадян взяти чл.
слонку уяств у які виступи та ринок проситися запросити якнайбільше
чужинців, бо на цю "Український Вечір" чужинці будуть мати нагоду
побачити хореографію українського народного танку та почути український чудовий
пісні. — Зарад Школи. 219,24

ПРАЦЯ ДЛЯ ЖЕНЩИН ПРИ ЧИЩЕННІ КАНЦЕЛЯРІЯ
І ГОТЕЛІВ В НЬО ЙОРКУ.

Побільшення платні і регуляції годин нічної праці по
коду внесенному в Н. Р. А. під прапором Юніона.

По протесті ньюйорських членів Юніона, жінщини
штейту Нью Джерсі можуть стратити працю, як що не поспі-
шаться зареєструватися в канцелярії Юні, 933 Бродвей, біля
22 уличі, Нью Йорк Сіті. Оплата за юніонну книжку дуже
мала. 223-4

ДЖОЙНТ БОРД ЮНІ, ЛОКАЛ 18.

МОЛОДЕЧА

ОРКЕСТРА
М. О. ГАЙВОРОНСЬКОГО

зачинає свою працю
30-ГО ВЕРЕСНЯ (SEPT.) В СУБОТУ РАНО В ГОДИНІ 10:30
У ВЕЛИКІЙ САЛІ УКР. НАРОД. ДОМ В НЬО ЙОРКУ, 217 Е. 6th ST.
Приймається і нових учасників, як також учеників на
науку гри на різних інструментах. 215-

ПОПУЛЯРНІ ПОСПІШНІ ПАРОХОДИ

**BREMEN
EUROPA**

7 ДНІВ на УКРАЇНУ

Спеціальний потяг із пристані Бременгевен
забезпечує вигідне подорожчання
з УКРАЇНОЮ.

Або подорожуйте
популярним поспі-
шним кораблем

COLUMBUS

Інформації в будь-якого льокального агента або
NORTH GERMAN LLOYD
57 BROADWAY - NEW YORK

КНИЖКИ ДЛЯ ЖІНОК, ЯКІ ХОЧУТЬ ВЧИТИСЯ ВАРТИ.

НОВА КУХНЯ вітамінна \$ 75
ДОМАШНЯ КУХНЯ, або як варити і печи \$ 75
УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКА КУХАРЬ \$ 1.00
УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКА КУХАРКА, практичні поради і пове-
щення в українській мові, як варити і печи на англійський спосіб
Замовляти разом з належністю салти на адресу:
SVOBODA, P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

Чудо.
До одної місцевості в Га-
личині приїхав рабін-чудотвор-
ець. З тієї нагоди Жиди з рі-
жких місцевостей чванилися,
яких то чудес доказав рабін у
них.

— То все ще нічого! — ск-
зав один Жид, — наш рабін на
моїх очах вчинив раз ще
більше чудо. Раз їхав рабін із
кількома старими в отвірті
позові через Палайнік. Пара
із похвора одного дому явилася,
хапчонце плонув крич. вийти,
просто на рабівів кашкетів.
Обурений рабін підніс руку
таї прокляв:

— За кару хай цей діл за-
разже апантася, а його ме-
шакмі хай згинуть під злам-
цями!

— Ми всі зачалися то
прокляту та зі сломали про-
сли, щоби за збитки дурного
хапчонце не погубили стільки
людей. По довгих просьбах
рабін дав убагавитися.

— Ну, і... — питається за-
цікавлений слухач.

— Ну і той діл до нині стоїть
у Палайніч.

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ

ФАРМИ, ДОМИ І БІЗНЕСА
в Філадельфії, І околиці на продаж і
визму. Мілью околото го фармів, три
сотки доми і 80 різних бізнесів, до-
рі і деши.

АНТІН ПАШУК
322 N. 8th St., Philadelphia, Pa.

ЛОТИ \$5 КОЖДА.
Deed на діл 20x150 за \$5. Не біль-
ше. Титул гарантований. Голосини
на 224-7

180 BROADWAY, Room 63,
NEW YORK, N. Y.

Пошукується МАРІ ДРОЗД з ро-
дини Бойків, яка має тепер около 45
літ. Вона вийшла з Карпів, Іліа, в
1915 році з малюм сиротом Іваном.
Муж Николай Дрозд, або Дрозд, Ме-
хайло або Николай, помер 14 сін-
ця 1933 р. Другий син Николай Дрозд
тепер перебуває в Карпів. Хто би
про неї знав, або вона сама, нехай
зголоситься, в справі позалюдських
мажестетів до І. П. П. Николай Дрозд
ДОМ: POTTER TITLE and TRUST
COMPANY, Fourth Ave. and Grant
St., Pittsburgh, Pa. 218-

ЧИТАЙТЕ! УВАГА! ЧИТАЙТЕ!

ДАРОМ ПОМАЛОЮ ЦЕРКОВІ!
Як Ваши Церковня не є, не маю-
ть, або поворіли, змінили, на-
писли до мене, а приду особисто, я
і помажю Вам першопочат-
не і подумайте мені. Гроші збер-
са з життя на обрид і малювання.
Уряд шента не мусить дати.
Чи приємо Вам датишся, по не-
діти на Ваши неможливі Церкові?
Як ні — пишть до мене, а приду
своім автом сей час і все задоко-
ду. Баче сім (7) Церков а так позити-
нав в дію роках; подяку мою і гар-
ні рекомендації покажу Вам.
Пішть, сей час! 224-5

Artist D. ZAHARCHUK,
P. O. Box 15, Northampton, Pa.

Д-Р ЮРІЯ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР,
ХІРУРГ І АКУШЕР
153 AVENUE B,
NEW YORK, N. Y.
(межа 8, 110. уа.)
Tel. ALGONQUIN 4-8625.

Урадові години: рано від 10 до
11, ввечір від 6 до 8, а в невіді
пошир.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
ЗАЙМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ
в BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦІ
Tel. Orchard 4-2568
129 E. 7th STREET,
NEW YORK CITY

СТРАШНИЙ ТАРЗАН.

Триріг півгнався за ними й
Тарзанови багато було клопо-
тлив, щоби змусити його ско-
ритися йому й не переслідувати
тих, що вже напевно похова-
лися на деревах. Триріг роз-
лютився й уже став непокій-
ним. Тарзан бачив, що йому
буде багато мороки з триро-
гом, який мабуть був добре го-
лодний. Тому Тарзан лишив
його біля ріки, коли той пив
воду, а сам пішов на полю-
вання. Він хотів швидко убити,
щоби і самому наїстися й наго-
чувати трирога.

За яких десять минут він у-
бив дику козу й з нею на пле-
чах уже вертався до трирога.
Козу він убив стрілою, а своєю
спису лишив недалеко триро-
га. Триріг тепер стрівув Тар-
зана ворожим муканням і вид-
но було, що він уже не хоче
коритися йому. Тарзан знову,
викрикуючи „уґіо! уґіо!“, по-
чав приступати ближче до
трирога, але той все грізніше
мукав. Лишивши собі частину
кози, Тарзан кинув і три-
рогов. Той схопив поживу й
вмить проглизнув її.

Тарзанови здавалося, що
тепер триріг зрозуміє, що Тар-
зан годує його, а тому буде
даді слухати Тарзана. Та не
так сталося. Триріг повернувся
задом до Тарзана й замість
того, щоби чекати, поки той
вийде з його спини, кинувся
геть у напрямі до своїх джун-
глів. Тарзан тепер лишився
сам і його планів пробратися
до Паладонів на спінні триро-
га розвалилися. Тарзан викупав-
ся в ріці, щоби освіжити себе;
а тому, що наступила ніч, ліг на
гілях дерев.

Скоро Тарзан спав мішним
сном, почувачи себе спокій-
ним, безпечним і вільним від
усіх і всього. Ранком Тарзан
прокинувся бадьорим. Він те-
пер знову попів трохи кози,
написав чудовою прозорою волі
й рушив понад берегом ріки
в напрямі до Паладонів. Він
тепер штов бадьоро, бо гар-
ний ранок випав. Була в повіт-
рі прохолода, яка тягнула з
долини Паладонів. Перед вече-
ром Тарзан побачив перед со-
бою в долині „місто світ“.